

A teraz späť k skutočnému učeniu Tao Te Ching. Toto je jedna z pekných strof o pokore. „Kto pozná svoju mužnú silu, a predsa jeho ženská slabosť zotrúva; Ako sa do jedného kanála zlievajú mnohé odtoky, všetko prichádza k nemu, áno, všetko pod oblohou. Takto on udržuje neustálu dokonalosť. Opäť jednoduché dieťa bez poškvrní. Napríklad. Tento muž vie všetko, čo treba vedieť, pretože už dosiahol Tao. Porozumel už fungovaniu vesmíru, získal poznaniu vesmíru. No aj tak si zachováva svoje pokorné ja a preto nevyzerá ako nejaký mudrc a podobne. Pravdepodobne vyzerá ako jeden z nás, ale vďaka vnútornej kvalite prirodzene priťahuje ľudí, aby k nemu (k nej) prišli. Preto Lao-c' povedal, že takýto človek bude neustále po celý čas zachovávať dokonalosť svojej podstaty. Stal sa znovu dieťaťom, oslobodeným od všetkých chýb a poškvrní. Toto je muž alebo žena, ktorí dosiahli Tao, ktorí dosiahli osvietenie. Takže touto esejou chcel Lao-c' povedať svojim žiakom, ako konať, ako sa správať, ako rozlíšiť človeka, ktorý dosiahol Tao. Bude vyzeráť takto,

veľmi silný, veľmi mocný, veľmi múdry a predsa veľmi jednoduchý, pokorný, veľmi obyčajný. Takže radil svojim žiakom najskôr viesť svoj život na tejto planéte, pokiaľ tu žijú. Nie je to len fyzická sila ale aj duchovná sila; viete to, len sa tým nechváľte, pretože pre človeka, ktorý dosiahne osvietenie, je to jednoduché ako dýchanie, nebude cítiť: „Ach, to je skvelé, dosiahol som Tao, teraz som Budha.“ Nie, nebude sa tak cítiť. Je to pre neho veľmi jednoduché a prirodzené. Ale ľudia to budú vedieť a všetci sa okolo neho budú zhromažďovať. „Všetko pod oblohou,“ to znamená všetky bytosti, pretože on je už s nimi všetkými zjednotený. Takže necítia žiadnu vzdialenosť od takejto bytosti. Nielen ľudia ale aj zvieratá. Preto povedal: „Všetko pod oblohou,“ Nehovorí, že ľudia sa okolo neho (nej) budú zhromažďovať, povedal: „Všetko pod oblohou“ príde k tomuto človeku, pretože sa opäť stal dieťaťom, jednoduchým, slobodným a čistým: Nasledujúca vlastnosť: „Kto vie, ako biela priťahuje, a predsa zotrúva v tmavom tieni, Vzor pokory zobrazený v pohľade všetkého pod oblohou;

On je nemennou usporiadanou dokonalosťou. Stvoril nekonečný návrat k prvotnému stavu človeka.“ Je to opäť podobné, pokora človeka, ktorý dosiahol Tao. Hoci vie, aký druh činov by pritiahol pozornosť, chválu a slávu, zotrúva v úzadí, ako je to len možné. Biela a čierna, taoisti ich vždy používajú, biela a čierna, mäkké a tvrdé, ako symbol dvoch protichodných energií v tomto svete, vo vesmíre. Biela je veľmi jasná a každý ju hneď vidí aj v tme. A čierna je veľmi tmavá a ľudia si ju príliš nevšímajú. Preto ľudia nosia čiernu ako symbol pokory. Neznamená to nutne, že jej nositeľ má pokoru ale vyzerá to ako tradícia. On tu nehovorí o oblečení aj keď to niekedy pomôže. V tomto svete sa ľudia pozerajú len na vonkajší vzhľad a súdia človeka vo vnútri. A predsa človek, ktorý dosiahol Tao, je veľmi jednoduchý, to je to, čo tým myslia, veľmi jednoduchý. Aj keď taký človek vie, čo urobiť, aby získal výhody v spoločnosti, nerobí to. A ak to robí, je to skutočne a vážne len pre dobro ostatných. V jeho srdci nejde len o čin, je to o vnútornej kvalite toho človeka, že vo svojom srdci

nevyhľadáva žiadnu slávu,
tak to je,
žiadnu dočasnú slávu
tohto iluzórneho sveta.
Pretože pozrime sa na to,
aj keď ste kráľom
celého sveta,
ako dlho to vydrží?
A na čo to je?
Život v jednoduchosti
na tejto planéte je
skutočnou blaženosťou
z Neba.
Môžem vám to garantovať.
Ochutnala som to, milovala
som to a stále to milujem.
Ide len o to, že si to
nemôžeme vždy ponechať.
Človek, ktorý dosiahne Tao,
vždy ukazuje svoju pokoru
namiesto ambícií po sláve.
Môžete to cítiť,
nezáleží na tom, čo robí.
Takže Lao-c' nemyslí
vonkajší vzhľad
alebo vonkajšie činy,
myslí skutočné vnútro
toho človeka.
A bolo by najlepšie,
keby mu jeho situácia
dovolila zotrvať vždy
pokorný a jednoduchý.
Ak ste ale kráľom alebo
vysokým predstaviteľom
vo vláde, vo svojej funkcii
musíte vyjsť na verejnosť,
musíte sa dobre obliekať,
ako všetci ostatní.
Ale to neznamená,
že nie ste pokorný.
Záleží na situácii.
Takže povedzme,
že človek, ktorý
je veľmi osvietený,
ale je vo veľmi dobrej
pozícii vo vláde,
môže povedať:
„Budem nosiť sandále a
šľapky, pretože musím byť
pokorný, musím

ukázať svoju pokoru
a nebudem nosiť kravatu,
veď na čo?
Nebudem nosiť oblek,
iba bedrový pás
alebo niečo podobné,
pretože som pokorný.“
Nie je to nutne tak.
To, čo tým majster myslí,
je skutočná pokora vo vnútri,
ktorú je ťažké dosiahnuť
a ťažké aj vidieť,
pretože väčšina z nás súdi
podľa vonkajšieho vzhľadu,
to je náš problém.
Preto prichádzame
o mnoho príležitostí,
preto nevieme, čo je dobré
a čo nie je dobré.
Preto nedokážeme
odlíšiť svätca
od svetského človeka
a to je naša veľká škoda.
Ale niektorí z nás to vedia,
je to šťastie pre takých ľudí.
To je to, čo musíme vedieť,
poznánie rozlišovania
medzi vysoko
rozvinutou bytosťou
a menej rozvinutou bytosťou,
to je pre nás veľmi dobré.
Ak chceme nasledovať Tao,
ak chceme byť v spoločnosti
svätých a múdrych,
potom musíme poznať toto.
A správať sa k ostatným
s láskou a rešpektom,
normálne, ale k svätcom
sa správame inak.
Musíme sa ich držať,
musíme byť s nimi,
aby sme živilí svoje
duchovné praktikovanie.
Podporná energia
rovnakej mentality je
pre nás veľmi, veľmi dobrá
v akomkoľvek úsilí, nielen
v duchovnom praktikovaní.
Takže je to rovnaké tam hore
a podobné aj tu dolu,

„On je nemennou
usporiadanou dokonalosťou.
Stvoril nekonečný návrat
k prvotnému stavu človeka.“
Je to podobné ako v strofách
vyššie, že sa človek vracia
k svojej pôvodnej čistote,
a znovu je ako dieťa.
„Stvoril nekonečný návrat
k prvotnému stavu človeka.“
Prvotný stav ľudstva,
človeka, bytosti
je Pôvodné Ja,
takže sa k tomu navráti.
Ktokoľvek sa vždy pridrža
prvotnej dokonalosti,
vesmírnej dokonalosti,
ten si vždy uchová
nevinnosť detstva.
Teraz sa dostávame
k tretej strofe.
Kto vie, ako sláva žiari,
a predsa miluje hanbu,
a nikdy pre ňu nie je bledý;
Zbadáte jeho prítomnosť
v rozľahlom údolí,
do ktorého ľudia prichádzajú
od všadiaľ z pod oblohy.
Nemenná dokonalosť
dokončuje svoj príbeh.
Pozdravujeme jednoduchého
detského človeka v ňom.“
Muž, žena, bytosť,
ktorá vie, že v tomto svete
moc a sláva priťahuje
pozornosť ľudí
a prináša človeku slávu,
no uprednostňuje
pokorný, obyčajný život
a nevyhľadáva
pre seba slávu
osobne ani oficiálne.
Ten, kto pozná
moc slávy v tomto svete,
a predsa ju nevyhľadáva,
to je človek, ktorý
sa navrátil k jednoduchému
detskému stavu svojej mysle.
„Do ktorého ľudia
prichádzajú od všadiaľ z pod

oblohy.“ Takýto človek
bude priťahovať všetky
bytosti k svojim nohám,
aj keď to nechce.
Čím menej slávy hľadá,
tým viac slávy získa.
Nie v zmysle svetského zisku
ale iným druhom slávy,
slávou lásky, slávou
bezpodmienečnej služby
získa to všetko.
A budú sa k nemu hrnúť,
pretože sa navrátil
k detskému stavu mysle,
úplne čistému a nevinnému.
Podobne my, praktikujujúci
mali by sme sa snažiť
držať sa tohto princípu.
Na začiatku to chápeme
len ako princíp,
ako teóriu ale neskôr, ako
naše praktikovanie postupuje
a naša duchovná úroveň
sa dvíha,
naša myseľ je čistejšia
a naše chápanie Tao
sa rozširuje.
Potom sa takým staneme.
Znovu sa prirodzene
staneme dieťaťom.
Takže netreba,
aby sme niečo robili na to,
aby sme to dosiahli.
Na začiatku sa toho
snažíme pridržať,
porozumieť tomu
a pokúšame sa to praktikovať
a neskôr sa to stane našou
skutočnou podstatou.
Ako pokračujeme
v duchovnom praktikovaní,
naše chápanie sa bude
viac a viac rozširovať
a potom sa staneme
prirodzenými.
Budeme jednoducho
pokorní, prirodzene pokorní,
bez ambícií po sláve,
po povesti, zisku
v tomto svete.

To bude náš normálny stav
a vtedy dosiahneme
úplné Tao.
Ako „Tao Te Ching“,
pretože je to veľmi prosté.
Je to jedna
z najsofistikovanejších
biblií na svete;
najslávnejšia,
najčastejšie prekladaná
najviac milovaná
a predsa veľmi jednoduchá.
Povedaná jednoduchým
jazykom a každý
tomu môže rozumieť.
Prinajmenšom preklad
do angličtiny je jednoduchý.
Aj keď sa prekladatelia
veľmi snažili urobiť to
poetickejšie
a dômyselnejšie,
aj tak je to stále
také jasné ako môj nos.
Môžete to vidieť.
Dobre,
zotrvaťe v tomto stave mysle
a meditujte.